

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 378.

Solgte Session.

89de Møde.

Onsdagen den 23de Januar kl. 7 Aften.

(Forskar.)

Winther: Der blev af den ærede Minister talt om, at en tidligere Taler (Schulin) havde anvendt en ganske fin Taktik med Hensyn til at sætte sit Forslag igjennem, ved at anlaae Strænge, som vilde finde Gjenlyd rundt omkring; den ærede Minister gjorde imidlertid selv accurat det Samme; han brugte ogsaa en fin Taktik, idet han talte om dem, der sad paa Herregaardene og commanderede som Smaafyrster og ikke brød sig om de smaa Hytter, som om Indsidernes Liv ikke ligesaa godt havde en Værdi som Herremændenes (Vdenrigsministeren: Det har jeg ikke sagt!). Jo, Noget som det, jeg her har udtalt, sagde den ærede Minister (Stemmer: Nei! So!), hvilket Rigsdagsmedlem i sin Tid vil indvise. Dette fremhæver jeg imidlertid blot som et Svar paa det, den ærede Minister kom med, og hvis det, jeg har sagt, skulde være urigtigt, har det jo ikke noget at betyde; dersom man imidlertid i sin Tid vil eftersee Rigsdagsmedlemmen, skal man erfare, derom er jeg overbevist, at jeg i det Væsentlige har udtalt den Tankegang, der gik gjennem den ærede Ministers Foredrag, dette Punkt betræffende. Jeg giver den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Schulin) fuldkommen Ret i, at det er noget høist Uheldigt at give Politiet Anledning til at indblande sig i Borgernes Forhold, naar det ikke er nødvendigt

for den offentlige Sikkerhed, og jeg kan ikke erkende, at der i disse Tilfælde skulde være en saadan Fare for det Offentlige, at man maatte finde det hensigtsmæssigt at lade Politiet indblande sig i disse Sager. Uagtet jeg imidlertid slet ikke vilde have nogen Betænkelse ved at stemme for det af den ærede Rigsdagsmand fra Ringkjøbing (Schulin) stillede Endringsforslag af Hensyn til, at Ministeren derved muligens kunde komme i Forlegenhed ved da ikke at have en eller anden vidtløftigere Lov at forelægge Thinget, saa vil jeg dog ikke gjøre det, fordi jeg ikke vil hjælpe til at gjøre denne Lov umulig. Jeg kan altsaa af samme Grund heller ikke stemme for det principale Forslag til § 17, hvorimod jeg paa det Indstændigste vil raade til, at man gaaer ind paa det subsidiaire, idet man dog derved vandt Tritagelse for endeel Medborgere for de Plager, der kunde komme af en nødvendig Indblanding fra Autoriteternes Side. Jo lavere Autoriteterne ere ned, desto byrdefuldere ere de ofte at have med at gjøre, desto vigtigere kunne de optræde; det er Noget, man saa ofte seer her i Livet, og derfor finder jeg, at man skylder sine Medborgere saameget som muligt at bevare dem for den Art Indblanding. Man maa vel lægge Mærke til, at den ærede Minister ikke har sagt, at Loven ikke kan komme ud, naar det subsidiaire Endringsforslag bliver vedtaget, men kun, at man derved udsætter Loven for en stor Fare; men i den Henseende vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at saalænge der efter Grundloven og efter Forretningsordenen er Skridt tilbage til paany at faae Sagen under Behandling,